

Η αναρρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε αλυσιτελώς και σφάλοντας περί το δικαίο τον απόλυτο λόγο απαράδεκτου της καταχώρισης των σημάτων που στερούνται διακριτικού χαρακτήρα, τον οποίο προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα. Κατά την αναρρεσείουσα, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δικαίο επιβάλλοντας, με την αναρρεσιβαλλομένη απόφαση, αυστηρότερους όρους ως προς τον διακριτικό χαρακτήρα.

Η αναρρεσείουσα θεωρεί ότι, κατά την εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα, σημασία δεν έχουν μόνον τα χαρακτηριστικά του σήματος μεμονωμένως, αλλά επίσης η συνολική εντύπωση του σήματος όσον αφορά το οικείο εμπόρευμα. Αυτό σημαίνει ότι ο διακριτικός χαρακτήρας του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση πρέπει να εξεταστεί, αφενός, σε σχέση με τα διάφορα συστατικά του στοιχείου, όπως σχήμα, θέση ή χρώμα, αφετέρου όμως, επίσης –και αυτό δεν το έπραξε το Γενικό Δικαστήριο– σε σχέση με τη συνολική εντύπωση που αυτό δημιουργεί ως προς τον απαιτούμενο διακριτικό χαρακτήρα. Στο πλαίσιο αυτής της εξέτασης πρέπει επιπλέον να ληφθεί υπόψη, κατ' αρχήν, ότι αρκεί ήδη ορισμένος βαθμός διακριτικού χαρακτήρα για να μπορεί ένα σήμα να καταχωριστεί.

Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δικαίο διευρύνοντας υπερβολικά τις απαιτήσεις όσον αφορά τον διακριτικό χαρακτήρα του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, επικαλούμενο τη νομολογία σχετικά με τα τρισδιάστατα σήματα τα οποία συμπίπτουν με την όψη του ίδιου του προϊόντος, καθώς και τα εικονιστικά σήματα, τα οποία συνίστανται σε δισδιάστατη αναπαραγωγή του προϊόντος. Η νομολογία αυτή δεν έχει εφαρμογή επί του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, δεδομένου ότι το σήμα της αναρρεσείουσας δεν είναι τρισδιάστατο σήμα και δεν υφίσταται συγκρισιμότητα εις τρόπον ώστε η νομολογία που αφορά τα άλλα σήματα να μπορεί να εφαρμοστεί στο σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση. Αντίθετα προς τα σήματα τα οποία αφορά η παρατεθείσα νομολογία, το σήμα της αναρρεσείουσας αφορά μόνον ένα ελάχιστο τμήμα του επίμαχου προϊόντος. Ένα ακριβώς οριοθετημένο και χρωματικός ακριβώς καθοριζόμενο σημείο, το οποίο είναι μικρό σε σχέση με το επίμαχο προϊόν, δεν μπορεί να συγκριθεί με ένα σήμα το οποίο συμπίπτει εντελώς με την όψη του ίδιου του προϊόντος.

Ακόμη και αν υποθεθεί ότι η νομολογία σχετικά με τα τρισδιάστατα σήματα έχει εφαρμογή στο σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου είναι εσφαλμένη από νομικής απόψεως. Πράγματι, το σήμα της αναρρεσείουσας πληροί τις προϋποθέσεις που καθιέρωσε η νομολογία σχετικά με τα τρισδιάστατα σήματα. Αποκλίνει σημαντικώς από τους κανόνες και τις συνήθειες του τομέα και εκπληρώνει τη βασική της λειτουργία να υποδεικνύει την εμπορική προέλευση. Οι αναφορές του Γενικού Δικαστηρίου στον βαθμό προσοχής του ενδιαφερομένου κοινού δεν είναι κατανοητές: ακριβώς στην περίπτωση προϊόντων τα οποία δεν μπορούν να δοκιμαστούν πριν από την αγορά, ο καταναλωτής είναι ιδιαίτερα προσεκτικός και λαμβάνει υπόψη του ιδιαίτερα τα σήματα. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε κατά κανένα τρόπο επαρκώς το προβληθέν από την αναρρεσείουσα επιχείρημα της χρησιμοποίησης μιας ακριβώς καθοριζόμενης χρωματικής αποχρώσεως. Στο μέτρο που το Γενικό Δικαστήριο θεωρεί ότι είναι σύνηθες να τίθενται σήματα πάνω στις αθλητικές κάλτσες, δεν γίνεται αντιληπτό για ποιο λόγο ένας χρωματισμός, ο οποίος βρίσκεται πάντοτε στην ίδια θέση και στην ίδια απόχρωση, ως δηλωτικό σήμα, δεν θα μπορούσε να αποτελεί ένα τέτοιο σήμα δυνάμενο να καταχωριστεί.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία) στις 2 Σεπτεμβρίου 2010 — Hristo Gaydarov κατά Direktor na Glavna direktsia «Ohranitelna polititsia» pri Ministerstvo na vatreshnite raboti

(Υπόθεση C-430/10)

(2010/C 301/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Sofia-grad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Hristo Gaydarov

Καθού: Direktor na Glavna direktsia «Ohranitelna polititsia» pri Ministerstvo na vatreshnite raboti

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Υπό τις περιστάσεις της υπόθεσης της κύριας δίκης, πρέπει το άρθρο 27, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ⁽¹⁾, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι έχει εφαρμογή στην περίπτωση που επιβάλλεται σε υπήκοο κράτους μέλους η απαγόρευση εξόδου από το έδαφος του κράτους αυτού, επειδή έχει διαπράξει, εντός τρίτης χώρας, αξιόποινη πράξη σχετική με ναρκωτικές ουσίες, όταν συντρέχουν παράλληλα οι ακόλουθες περιστάσεις:
 - 1.1 οι εν λόγω διατάξεις της οδηγίας δεν έχουν μεταφερθεί ρητά στο εσωτερικό δικαίο σε σχέση με τους υπηκόους του κράτους μέλους αυτού,
 - 1.2 οι λόγοι που παραθέτει ο εθνικός νομοθέτης για τη θέσπιση θεμιτών σκοπών για τον περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας των Βούλγαρων υπηκόων στηρίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικα συνόρων του Σένγκεν)⁽²⁾, και
 - 1.3 η εφαρμογή των διοικητικών μέτρων συναρτάται προς το άρθρο 71 της Σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985 και ανταποκρίνεται στην πέμπτη και στην εικοστή αιτιολογική σκέψη του κανονισμού (ΕΚ) 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικα συνόρων του Σένγκεν);
- 2) Υπό τις περιστάσεις της υπόθεσης της κύριας δίκης, προκύπτει μήπως από τους περιορισμούς και τις προϋποθέσεις που προβλέπονται για την άσκηση της ελεύθερης κυκλοφορίας των

πολιτών της Ένωσης [σελ. 22 του πρωτοτύπου] και από τα μέτρα που έχουν θεσπιστεί σύμφωνα με το δικαιο της Ένωσης για την εφαρμογή των περιορισμών και προϋποθέσεων αυτών, μεταξύ των οποίων καταλέγεται το άρθρο 71, παράγραφοι 1, 2 και 5, της Σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985, σε συνδυασμό με την πέμπτη και την εικοστή αιτιολογική σκέψη του κανονισμού (ΕΚ) 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικα συνόρων του Σένγκεν), ότι επιτρέπεται η εφαρμογή της εθνικής νομικής ρύθμισης που προβλέπει ότι το κράτος μέλος μπορεί να επιβάλει σε υπήκοό του, ο οποίος έχει διαπράξει αξιόποινη πράξη σχετική με ναρκωτικές ουσίες, το διοικητικό μέτρο καταναγκασμού «απαγόρευση εξόδου από τη χώρα», αν ο υπήκοος αυτός έχει καταδικαστεί για την πράξη του αυτή από δικαστήριο τρίτης χώρας;

- 3) Πρέπει, υπό τις περιστάσεις της υπόθεσης της κύριας δίκης, οι περιορισμοί και οι προϋποθέσεις που προβλέπονται για την άσκηση της ελεύθερης κυκλοφορίας των πολιτών της Ένωσης και τα μέτρα που έχουν θεσπιστεί σύμφωνα με το δικαιο της Ένωσης για την εφαρμογή των περιορισμών και προϋποθέσεων αυτών, μεταξύ των οποίων καταλέγεται το άρθρο 71, παράγραφοι 1, 2 και 5, της Σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985, σε συνδυασμό με την πέμπτη και την εικοστή αιτιολογική σκέψη του κανονισμού (ΕΚ) 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικα συνόρων του Σένγκεν), να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι η καταδίκη ενός υπηκόου κράτους μέλους από δικαστήριο τρίτης χώρας λόγω πράξης που συνιστά, κατά το δικαιο του κράτους μέλους αυτού, βαρύ έγκλημα εκ προθέσεως σχετικό με ναρκωτικά ενέχει, για λόγους γενικής και ειδικής πρόφληξης και διασφάλισης υψηλού βαθμού προστασίας της υγείας άλλων ατόμων, σύμφωνα με την αρχή της προφύλαξης, τη διαπίστωση ότι η ατομική συμπεριφορά του υπηκόου αυτού συνιστά πραγματική, ενεστώσα και αρκούντως σοβαρή απειλή, στρεφόμενη κατά θεμελιώδους συμφέροντος της κοινωνίας, και μάλιστα για ένα επακριβώς καθορισμένο από τον νόμο μελλοντικό χρονικό διάστημα, το οποίο δεν συναρτάται μεν προς τη διάρκεια της έκτισης της ποινής, αλλά δεν υπερβαίνει το χρονικό διάστημα μετά τη λήξη του οποίου διαγράφονται οι συνέπειες της καταδίκης;

(¹) EE L 158, σ. 77.

(²) EE L 105, σ. 1.

Προσφυγή της 1ης Σεπτεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-431/10)

(2010/C 301/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Condou-Durande, A.-A. Gilly)

Καθής: Ιρλανδία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2005/85/ΕΚ (¹) του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές για τις διαδικασίες με τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν και ανακαλούν το καθεστώς του πρόσφυγα, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να ανακοινώσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·

— να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε την 1η Δεκεμβρίου 2007. Η προθεσμία για τη μεταφορά του άρθρου 15 της εν λόγω οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε την 1η Δεκεμβρίου 2008.

(¹) ΟJ L 326, p. 13

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Βέλγιο) στις 26 Αυγούστου 2010 — Ministerie van Financiën και Openbaar Ministerie κατά Aboukacem Chihabi κ.λπ.

(Υπόθεση C-432/10)

(2010/C 301/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Διώκουσες αρχές: Ministerie van Financiën

Openbaar Ministerie

Κατηγορούμενοι και αστικώς υπεύθυνοι: Aboukacem Chihabi κ.λπ.

Προδικαστικά ερωτήματα

α) Σχετικά με το άρθρο 221 του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα: